

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Originvm Monasticarvm Libri IV.

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1620

Cap. VIII. De Sanctis, ac Beatis Ord. Cisterciensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11249

imò quidam aiunt per quingentos annos id factum fuisse.

CAPVT VIII.

De Sanctis, ac Beatis ordinis Cisterciensis.

SANCTOS voco, de quibus Officium Ecclesiasticum recitatur, aut qui Rom. Martyrologij tabulis sunt adscripti: Beatos autem, qui in magna quidem sunt veneratione, officio tamen Ecclesiastico non coluntur.

Inter Sanctos huius ordinis primas merito tenet *S. Robertus* Abbas primus, & institutor cum monasterij tum ordinis Cisterciensis.

Secundas tenet *S. Bernardus* Abbas Clara Vallis.

Sequuntur deinde *S. Malachius* Episcopus Hibernus, *S. Guilielmus* Archiepiscopus Bituricensis, & *S. Petrus* Archiepiscopus Tarentasiensis: de quibus in Chronico Cisterciensi, Coloniae anno 1614. edito disseruimus.

His addantur, *S. Robertus* Abbas Cisterciensis in Anglia, Rom. Martyrologij tabulis 7. Junij adscriptus, qui anno 1139. obiit. Exstat vita apud Suritum tomo 3.

S. Favianus Confessor, & *S. Franca* Abbatissa: de quibus dicam sequentibus capitulis.

S. Hed-

S. *Hedvvis*, vxor Henrici Barbatī, Principis Silesiæ & Poloniæ, obiit anno 1243. à Clemente I V. Diuis anno 1267. adscripta, & in Martyrologium Rom. 15. Octob. relata. Arnoldus VVionus lib. 3. Ligni Vitæ, dicit eam fuisse Ord. Cisterciensis. Ceterum Sanctæ Hedvvis, ex sorore Gertrude, neptis fuit sancta Elizabetha Lantgrauia: vt Lipsius tradit cap. 2. de Diua Hallensi.

S. *Galganus* Eremita à quibusdam adiungitur, qui circa annum 1186. in Domino obdormiuit, in eremo diœcesis Volaterranæ. Quo loco nunc insignis visitur Abbatia: vt tradit Ferrarius in Catalogo SS. Italiæ, ex eius vita Senis anno 1572. edita. Vide Martyrologium Rom. 3. Decemb. & VVionum in Ligno Vitæ, lib. 3.

B. *Christianus* Episcopus & Confessor: de quo Arnoldus VVionus 18. Martij.

B. *Hugo* Abbas Bonæ Vallis; de quo idem 1. Aprilis.

B. *Bertholdus* Episcopus & Martyr anno 1180. Apostolus Liunioniæ: de quo idem 21. Octob.

B. *Bernardus* Eremita quiescit in monasterio ordinis Cisterciensis, in monte sancti Bernardi, ab eo sic dicto, in Alpibus: teste VViono 16. Maij.

B. *Daniel* Abbas Venetus obiit 1132. teste eodem 21. Iulij.

Hos quinque VVionus libro citato, in suo

suo

ſuo Martyrologio, Sanctos vocat.

B. *Bertrandus*, Abbas Grandis Siluæ: de quo Molanus ad Vſuardum.

B. *Hugo*, Abbas & fundator monaſterij B. Mariæ in Nucaria apud Siculos: de quo Caictanus lib. de Sanctis Siciliae.

B. *Ioannes de Monte mirabili*, monachus in Longo Prato.

B. *Richardus*, in Friſia & diceceſi Groningenſi: de quo Molanus in Natalibus.

B. *Hildegundis* virgo obiit anno 1183. 20. Aprilis: teſte Trithemio in Chron. Hirſaugienſi.

*De ſancto Famiano Confessore, Gal-
leciſij patrono.*

FAMIANVS, antea Quuardus, Coloniae Agrippinae Gothſcalco patre, matre Guimera natus, adoleſcens officia pietatis colerecepit, ſuiſque facultatibus in pauperum uſus erogatis, relicta patria, Romam venit, vt loca ſancta viſitaret. Per Italiam ſexennio peregrinatus, lociſque præcipuis deuotionis inuiſis, in Hispaniam Compoſtellam ad ſancti Iacobi Apoſtoli corpus venerandum contendit. Inde Syriam profectus, ſepulchrum Domini noſtri I E S U C H R I -
S T I,

STI, aliaque Palæstinæ loca summo deuotionis affectu perlustrauit. Factus deinde Cisterciensis Eremita, in Gallæcia triennium in assidua carnis maceratione permansit, & in monasterio SS. Cosmæ & Damiani annis quinque & viginti vitam herbis, pane, & aqua transegit, donec factus monachus eiusdem ordinis professus, paulò post sancti Bernardi Abbatis obitum, sacerdos ordinatus est. Nec multò post de superiorum licentia, Romam iterum ueniens, Eugenio III. Pontifici Maximo, Gallæcij substitit, fontemque æstate, primo aduentu suo, ex filice virga percusso, mirabiliter eduxit, qui in hodiernum usque diem perseverans febricitantibus prodesse solet. Gallæcij vix viginti quinque dies commoratus, in morbum incidit, ex quo cum sibi decedendum esse intelligeret, loco, vbi humari vellet, indicato, obdormiuit sexto Idus Augusti, anno salutis millesimo centesimo quinquagesimo, ætatis verò ^{1150.} sexagesimo. Quem miraculis clarum Hadrianus Quartus Pontifex Maximus, quadriennio post in Sanctorum numerum retulisse fertur. Extat Ecclesia Gallæcij eius nomini dicata, cui eadem Indulgentiæ, quæ S. Mariæ Angelorum apud Assisium à summis Pontificibus concessæ dicuntur; eò quotannis innumeris ad diem festum, ex finitimis popu-

popu-

populis, confluentibus. Ita Philippus Ferrarius in Catalogo Sanctorum Italiae.

*De S. Franca Virgine, & Abbatissa
Placentina.*

FRancha siue Franca virgo Placentiae ex Vidalta familia nobili nata, cum vix septimum aetatis annum attingeret, ut sibi inter sacras virgines vitam ducere liceret, parentes orati. Ingressa igitur coenobium S. Syrii, Ordinis S. Benedicti, viros vitae spiritualis in ieiunijs, orationibus, vigilijs, in perferendis iniurijs progressus facere cepit: cuius sanctitatem Deus miraculo comprobavit. Nam cum sacrum capiti velamen imponeret Episcopus, angelus alio eiusdem caput tegere visus est. Mortuae Abbatissae subrogata (licet inuita) munus diligentissime expleuit. Carentiae virgini nobili Placentinae, quae monialis fieri volebat, ut nouum virginum monasterium exstrueret (erat enim locuples) persuasit. Cui illa habitum Cisterciensium induta a superioribus praesse iubetur. Erat in oratione frequens, & saepe pernoctans: cui aliquando clausum oratorium noctu ultro apertum est. Multas a monialibus molestias, & a diabolo tentationes perpessa est, quas omnes patientia & oratione superauit. Cum pro cognato, quem vnicè diligebat, feruentius oraret, is illi visus se damnatum dixit. Ferunt

runt duo vini dolia exsiccata, illa præcipiente vinum haurire, plena diuinitus esse reperta. Denique multis meritis cumulata, sacro sumpto viatico, VII. Kalendas Maij anno millesimo ducentesimo decimo octa- 1218.
no, quieuit in Domino. Corpus ibidem sepultum hodie in sacra æde, eius nomini dicata, asseruatur. Ita Philippus Ferrarius lib. 25. April. de Sanctis Italia, ex Breniario Cisterciensi, & Officio proprio Ecclesiæ Placentina.

Post obitum pluribus coruscavit miraculis. Nam Mediolanensi feminæ lumen oculorum ad eius tumulum oranti restitutum est: & latro inter furandum oculis captus, postea pœnitens, sanctæ Abbatissæ intercessionem visum recuperavit. Plures & à dæmonibus obsessi, & varijs morbis laborantes liberati sunt, vt eius habent Acta. Sic idem Ferrarius lib. citato, qui tradit ipsam coli Officio Ecclesiastico, ex indulto sedis Apostolicæ.

CAPVT IX.

Ordo Vallis Caulium, in Francia, sub reformatione Cisterciensi.

Sunt alij fratres in Episcopatu Lingonensi, monachi Deo amabiles, & valdè religiosi, qui

H

qui